

TRACTATVS
M. RAYMUNDI LUL-
LII, DE VENATIONE MEDII
intersubjectum & prædicatum.

DE MEDIO NATURALI
ET LOGICO.

EDIVM existens inter subjectum & prædicatum intendimus venari duobus modis. Primo modo medium naturale, & secundo modo medium logicale: & hoc facimus, ut cognoscamus verum medium reale & etiam naturale, & per consequēs necessarium syllogismum, ac etiam ut per medium probatium & opinantium cognoscamus syllogismum dialecticum siue logicalem & intentionalem.

*Venatio me-
dis naturalis*

1. Syllog.

Ad venandum medium naturale facimus syllogismos quatuordecim. Primus fit sic, ponatur quod A. B C. sint vna substantia ab omni accidente denudata postea fiat syllogismus sic: omne B. est A. omne C. est B. ergo omne C. est A. Iste syllogismus est demonstratus, verus, & necessarius, & qui non potest impugnari: & ratio huius est, quia medium est substantiale naturale & reale, & ad hoc nullum accidens potest contradicere: quia A.B.C. ab omni accidente sunt remota.

2. Syllog.

Secundus syllogismus fit sic, omne animal est substantia, omnis homo est animal: ergo omnis homo est substantia. iste syllogismus non videtur esse necessarius, eo quod medium non est simpliciter naturale, cum substantia sit superior, animal inferius: & animal superior, & homo inferius, & idcirco remouere hoc per quod superbia est superior, & ascendere hoc per quod animal & homo sunt inferius, ut termini sint æquales, necessitat syllogismum: & hoc sic, omne animal rationale est substantia rationalis, sed omnis homo est animal rationale: ergo omnis homo est substantia rationalis, & sic iste syllogismus est necessitatus propter coæquationem terminorum: quia per hoc ipsum medium est naturale.

3. Syllog.

Tertius syllogismus sic fit facta hypothesi, quod omnis bonitas substantialis sit ratio bono quod producat bonum substantiale: & posito quod bonus & bonitas substantialis sint idem, necessitatus est bonus quod producat bonum substantiale: idcirco syllogizo sic, omnis bonitas substantialis est ratio bono quod producat bonum substantiale, sed A. est bonitas substantialis, ergo A. producit bonum substantiale, & sic necessitat est syllogismus

syllogismus per hoc, quod medium est substantiale, in quo subjectum & prædicatum essentialiter conuertuntur.

Quartus fit sic, omnis bonitas infinita est ratio bono infinito *4. Syllog.*
quod producat bonum infinitum, sed A. est bonitas infinita, ergo A. est ratio bono infinito quod producat bonum infinitum, & quia bonum infinitum est medium, necessitatus est syllogismus ratione cuius est demonstratiuus & realis. *5. Syllog.*

Quintus est talis, omnis bonitas infinita & æterna est ratio bono infinito & æterno, quod producat bonum infinitum & æternum, sed A. est huiusmodi, igitur A. producit bonum infinitum & æternum. Majorem & minorem non oportet probare, quia necessario sequitur, quare inuentum est medium.

Sextus est talis, omnis potestas infinita habet actum infinitum, sed A. est huiusmodi, ergo A. habet actum infinitum. *6. Syllog.*

Septimus talis, omnis intellectus existens idem per essentiā *7. Syllog.*
cum potestate potest existere & agere, sed A. est huiusmodi,
ergo &c. Vnde sequitur medium naturale, rationale, & reale in-
ter agens, agibilia, & agere, & per consequens distinctio: alioquin
agens ageret seipsum, & sic de agibili & agere: & intellectus non
posset intelligere, quod est intelligibile. Et quia omnia ista sunt
impossibilia, per talem impossibilitatem inuenimus medium
quod querimus.

Octauus erit iste, ponatur quod intellectus & voluntas sint *8. Syllog.*
idem per essentiam, idcirco arguo sic: in omni essentia, in qua
intellectus & voluntas sunt, idem necessarium est quod intelligibile & volibile sint idem, ac etiam intelligere & velle: sed in
A. sunt idem, ergo &c. & sicut inueniatur mediū, quid querimus.

DE SEX SPECIEBUS MEDIIS SUPRADICTI.

DE syllogismo, in quo omnes termini sunt substantiales. *1. Syllog.*
Primò sic, omnis potestas infinita & æterna potest exi-
stere & agere infinitè & æternè, sed A. est huiusmodi, ergo &c. iste syllogismus est necessarius, eo quod omnes eius ter-
mini sunt substantiales, & non multiplicant plures essentias:
vnde sequitur inuentio medij, quod querimus.

Secundus est iste, Nullus color est quantitas, rubedo est co-
lor, ergo rubedo non est quantitas. Iste syllogismus non est ne-
cessarius, eo quod accidens non est per se necessarium sed per
substantiam: ideo non inuenitur per ipsum medium naturale,
quod querimus, sed intentionale. *2. Syllog.*

Tertius est, quando præmissæ sunt substantiales & medium

accidentale, & hoc sic: omne musicum est homo, omne musicum est animal, ergo quoddam animal est homo. Iste syllogismus non est necessarius, eo quod medium non participatur cum extremis in natura substantiali, & sic non inuenitur per ipsum medium substantiale.

4. Syllog. Quartus est quando præmissæ sunt accidentales & medium substantiale, & hoc sic: nullus coruus est albus, quoddam nigrum est coruus, ergo quoddam nigrum non est album. Iste syllogismus non est necessarius, eo quod medium est compositum ex substantia & accidente, ratione participationis præmissarum.

5. Syllog. Quintus est, quando maior est substantialis, & medium & minor accidentales, & hoc sic: omnis musicus est homo, omnis musicus est sciens, ergo quidam sciens est homo. Iste syllogismus non est necessarius, eo quod subjectum & prædicatum participant per diuersas naturas.

6. Syllog. Sextus est, quando maior est accidentalis, & medium & minor substantiales & hoc sic: quidam homo est albus, omnis homo est animal, ergo quoddam animal est album. Iste syllogismus non est demonstratius, eo quod subjectum & prædicatum claudicant per prius & posterius.

DE VENATIONE MEDY inuentionalis.

1. Syllog. PRIMVS syllogismus est talis. Bonitas est ens, ratione cuius bonus agit bonum. Sed modò ponatur quod A. sit bonitas, ergo A. erit ratio, quare bonus agit bonum. Iste syllogismus est dialecticus siue probatiuus, & ratio huius est, quia eius medium est indeterminatum, quoniam aliquis bonus agit bonum, de sua essentia, sicut agens naturale quod agit bonum de sua bonitate, ut pater filium & granum frumenti spicam: & aliis bonus qui agit bonum, sed non de sua essentia, sicut artifex qui facit bonam arcam de ligno.

2. Syllog. Secundus syllogismus est talis, Magnitudo est bona & ideo arguo sic. omnis magnitudo bona est ratio magno, quod agat magnum bonum, sed A. est huiusmodi, ergo quod agit magnū bonum. Iste syllogismus est dialecticus & probatiuus sed non necessarius: ratio huius est, quia sola bonitas substantialis est ratio bono quod producat bonum: non bonitas accidentalis eo quod per accidens est, de qua bonitate magnitudo est habituata per accidens. Habitus verò non producit, sed habituatus cum habitu producit, sicut albedo quæ non albificat: sed album albificat per albedinem.

Tertius

Tertius syllogismus est sic, duratio per potestatem potest existere & agere, potestas per durationem potest durare, & idcirco arguo sic, omnis duratio potest existere & agere per potestatem sed A. est duratio, ergo A. potest existere & agere. Iste syllogismus non est demonstratius, eo quod compositus est ex substantia & accidente. Ratio huius est in hoc, quod duratio per se non potest existere & agere, neque per consequens agere patet ergo quod iste syllogismus est dialecticus, in quo consistit medium intentionale.

Quartus syllogismus est sic, ponatur quod intellectus & voluntas non sint idem per essentiam, quæ potentia vera est in creatis, & tunc arguo sic: quicquid est dilectum, est dilectum per voluntatem, & quicquid est intellectum est intellectum per intellectum, sed A. est dilectum & intellectum, ergo A. est dilectum per voluntatem & est intellectum per intellectum. Iste syllogismus est probatus sed non demonstratius neque necessarius: & ratio huius est, quia voluntas non est necessitata ad diligendum intellectum: Neque intellectus ad intelligendum voluntatem: quoniam quælibetistarum potentiarum est libera quo ad suam naturam & ad habendum suum proprium appetitum ad suum proprium finem, hoc est, ad suum proprium objectum, sicut voluntas ad volendum, & intellectus ad intelligendum. Verumtamen si istæ essentiæ essent una essentia & non plures, voluntas esset necessitata ad intelligendum intellectum, & intellectus ad intelligendum voluntatem, & sic syllogismus esset demonstratius.

Prædictas sex species medij non oportet repetere ad venandum medium intentionale, quia de ipso iam certificati sumus sex species in ipso capitulo per ea quæ dicta sunt de venatione medij existente inter subjectum & prædicatum, quia intellectus logicalis & naturalis est valde altus ad inueniendum

media naturalia & intentionalia, & differentias eorum & potest sibi cauere à fallaciis & sophismatibus.

Cur hic repe-

tendæ nō sint

sex species

in mediis.

Finit cum gratia Dei tractatus de Venatione medij.